

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલતમાં

૧૯૯૮નો આર/પ્રથમ અપીલ નંબર ૧૦૨૮

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ડૉ. ન્યાયમૂર્તિ એ. પી. ઠાકર

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	ના.
૨	પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં?	હા.
૩	શું માન. ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની વાજબી નકલ જોવા માંગે છે?	ના.
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	ના.

=====

ગુજરાત રાજ્ય નાણાકીય નિગમ

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને ૨ અન્ય (ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:-

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ તરફે શ્રી. આર. ડી. દવે (૨૬૪)

પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧, ૨, ૩ તરફે શ્રી સોહમ જોશી, એ. જી. પી. (૧)

=====

કોરમ:માનનીય ડૉ. ન્યાયમૂર્તિ એ. પી. ઠાકર

તારીખ:૧૮/૦૬/૨૦૨૧

મૌખિક ચુકાદો

૧. મૂળ વાદી દ્વારા સિટી સિવિલ કોર્ટ, અમદાવાદ દ્વારા સિવિલ સુટ નંબર ૪૬૩૫/૧૯૮૯ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૨૭.૧૧.૧૯૯૭ ના ચુકાદા અને હુકમનામાથી નારાજ અને અસંતોષ અનુભવીને સિવિલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૯૬ હેઠળ આ અપીલ ફાઇલ કરવામાં આવી છે.

૨. અપીલકર્તાએ એવી રજૂઆત કરી છે કે તેઓ મૂળ વાદી છે જેમણે મોટર વાહન ટ્રક નંબર જીસીટી-૪૪૪૯ ના હરાજી વેચાણમાંથી પ્રતિવાદી-સામાવાળા દ્વારા વસૂલ કરવામાં આવેલી રકમ રૂ. ૧૭,૧૦૧/- વાર્ષિક ૧૨% ના દરે વ્યાજ સાથે વસૂલ કરવા માટે ઉપરોક્ત સિવિલ સુટ ફાઇલ કર્યો છે, જે ટ્રક મૂળ માલિક અબ્દુલ રહેમાન અબ્દુલમલેક દ્વારા અપીલકર્તા પાસેથી મેળવેલી લોનની સુરક્ષા (જામીનગીરી) પેટે અપીલકર્તા-વાદી પાસે ગીરો મૂકવામાં આવ્યો હતો.

૨.૧ એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે દાવો ચલાવ્યો હતો અને આખરે અપીલકર્તા-વાદીનો દાવો રદ કર્યો હતો. વાદી-અપીલકર્તાની એવી રજૂઆત છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એ બાબત ધ્યાને લેવામાં ભૂલ કરી છે કે પ્રશ્નવાળા ટ્રક પર ગીરાના માધ્યમથી અપીલકર્તાનો પ્રથમ બોજો છે, કારણ કે અપીલકર્તા-વાદી દ્વારા ટ્રકના મૂળ માલિક એટલે કે અબ્દુલ રહેમાન અબ્દુલમલેકને આપેલી લોનની યોગ્ય ભરપાઈ માટે તેને જામીનગીરી પેટે મૂકવામાં આવ્યો હતો. તે મુજબ, હરાજીને કારણે મળવાપાત્ર

વેચાણ કિંમત વાદી-અપીલકર્તાને ચૂકવવી જરૂરી છે કારણ કે તે સુરક્ષિત લેણદાર છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે મુદ્દા નંબર ૧ નો નિર્ણય અપીલકર્તાની તરફેણમાં ન આપીને તથ્યો અને કાયદામાં ભૂલ કરી છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે પ્રતિવાદીઓને ટૂંકના ગીરો અંગેની જાણકારી હતી કારણ કે આર.ટી.ઓ. રજિસ્ટ્રેશન બુકમાં તેમજ પ્રતિવાદીઓના દફતરે તેની નોંધ કરવામાં આવી હતી અને તેથી, પ્રતિવાદીઓ પ્રશ્નવાળા ટૂંક પર અપીલકર્તાના બોજા અંગે સારી રીતે જાણતા હતા અને તેથી અપીલકર્તા પ્રતિવાદીઓ પાસેથી વેચાણની ઉપજ વસૂલ કરવા માટે હકદાર છે.

૨.૨ વાદી-અપીલકર્તાની એવી રજૂઆત છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે એ બાબત ધ્યાને લેવી જોઈતી હતી કે પ્રતિવાદીઓના લેણાંને અપીલકર્તાના લેણાં પર પ્રાથમિકતા અને/અથવા અગ્રતા નથી કારણ કે અપીલકર્તા સુરક્ષિત લેણદાર છે. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે અપીલકર્તા સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટ, ૧૯૫૧ ના જોગવાઈઓ દ્વારા શાસિત થાય છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટ, ૧૯૫૧ ની કલમ ૪૬બી અન્ય તમામ કાયદાઓ, નિયમો અને વિનિયમો કે જે સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટ, ૧૯૫૧ થી વિપરીત છે, તેની ઉપર અધિરોહી અસર પ્રદાન કરે છે અને તેથી પણ, વાદી-અપીલકર્તા પ્રતિવાદીઓ પાસેથી વેચાણની ઉપજ વસૂલ કરવા હકદાર છે.

૨.૩ એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે નીચલી કોર્ટે એ બાબત ધ્યાને લેવી જોઈતી હતી કે ગુજરાત પબ્લિક મની (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૮ ની જોગવાઈઓના આધારે અપીલકર્તાના લેણાં પણ જમીન મહેસૂલની બાકી નીકળતી રકમ તરીકે વસૂલ કરી શકાય છે અને તેના દ્વારા બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડની કલમ ૧૩૭ હેઠળ જમીન મહેસૂલની બાકી રકમની વસૂલાત કરી શકાય છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે

પ્રતિવાદીઓએ પણ જમીન મહેસૂલની બાકી રકમ તરીકે તેમના લેણાંની વસૂલાત માટે બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડની કલમ ૧૩૭ ની આ જ જોગવાઈઓનો ઉપયોગ કર્યો છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે સંજોગો અનુસાર, અપીલકર્તાના લેણાં પર ગીરો મૂકેલા ટ્રકના વેચાણની ઉપજ પર પ્રતિવાદીઓને પ્રાથમિકતા મળી શકે નહીં કારણ કે પ્રશ્નવાળા ટ્રક પર અપીલકર્તાનો પ્રથમ બોજો છે. વાદી-અપીલકર્તાના જણાવ્યા મુજબ, બોમ્બે મોટર વહિકલ્સ ટેક્સ એક્ટની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લેતા સામાવાળા માટે તેમના લેણાંની વસૂલાત માટે બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડની કલમ ૧૩૭ ની જોગવાઈઓ ઉપલબ્ધ નથી.

૨.૪ એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ એ હકીકતોને સમજવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે કે જ્યાં સુધી અપીલકર્તાને વેચાણની ઉપજ ચૂકવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી પ્રતિવાદીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી હરાજી દ્વારા પ્રશ્નવાળા ટ્રક પરનો અપીલકર્તાનો બોજો મુક્ત થતો નથી અને પ્રશ્નવાળા ટ્રક પર બોજો ચાલુ રહે છે. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે બોમ્બે વહિકલ ટેક્સ એક્ટની કલમ ૧૨ ની જોગવાઈઓ અને બોમ્બે લેન્ડ રેવેન્યુ કોડની જોગવાઈઓનો ખોટો અર્થઘટન કર્યો છે.

૨.૫ એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે એવું ઠરાવવામાં ભૌતિક ભૂલ કરી છે કે અપીલકર્તા અને મૂળ માલિક વચ્ચેનો કરાર પ્રતિવાદીઓના વૈધાનિક જવાબદારી તરીકે કરવેરા વસૂલ કરવાના અધિકારને અસર કરશે નહીં. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટની જોગવાઈઓ અને તેમાં એડવાન્સિસ/લોન માટે દર્શાવેલા હેતુને જોવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે અપીલકર્તા માત્ર ખાનગી પક્ષકારની જેમ નાણાં ધીરનાર (મની લેન્ડર) નથી, પરંતુ તે એક બેંક છે જે રાજ્યના ઔદ્યોગિક વિકાસ

અને પ્રગતિના ચોક્કસ હેતુ સાથે કાયદા હેઠળ સ્થપાયેલી નાણાકીય સંસ્થા છે. તે મુજબ, ગુજરાત પબ્લિક મની (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ સાથે વંચાણે લેતા સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લેતાં, સામાવાળાઓના લેણાં કરતાં અપીલકર્તાના લેણાંને પ્રાથમિકતા મળે છે.

૨.૬ એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ એ સમજવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે કે માત્ર હરાજીની તારીખ પહેલાં વાંધા સબમિટ કરવામાં આવ્યા ન હતા તેટલા માત્રથી અપીલકર્તાનો અધિકાર જતો રહેતો નથી કારણ કે પ્રશ્નવાળા ટ્રક પર બોજો ચાલુ રહે છે. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે પ્રતિવાદીઓને અપીલકર્તાની જામીનગીરી હરાજી કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી જે ટ્રકના મૂળ માલિક દ્વારા ગીરો દ્વારા બનાવવામાં આવી હતી. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તાનો દાવો રદ કરીને તથ્યોની ગંભીર ભૂલ કરી છે. અપીલકર્તા-વાદી દ્વારા સિટી સિવિલ કોર્ટના આક્ષેપિત ચુકાદાને રદબાતલ કરવાની અને અપીલકર્તા-વાદીની તરફેણમાં યોગ્ય હુકમનામું પસાર કરવાની વિનંતી કરવામાં આવી છે.

૩. કેસની ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૩.૧ વાદી એ જી.એસ.એફ.સી. એક્ટ હેઠળ સ્થપાયેલું નાણાકીય નિગમ છે. વાદીનો કેસ એવો છે કે વાદી નિગમે એક અબ્દુલ રહેમાન અબ્દુલમજિદ મલેકને રૂ. ૫૧,૦૦૦/- ની લોન/એડવાન્સ આપી હતી અને ઉપરોક્ત લોન ચૂકવતી વખતે માલિક અબ્દુલ રહેમાન અબ્દુલમજિદે જામીનગીરી પેટે વાહનને (ટ્રક નંબર જીટીસી ૪૪૪૯) વાદી પાસે ગરિ મૂક્યું હતું. વાદી નિગમના ગીરો બોજા અંગેની જરૂરી નોંધો વાહનની રજિસ્ટ્રેશન બુકમાં તેમજ આર.ટી.ઓ. રેકૉર્ડમાં કરવામાં આવી છે. વાદીનો કેસ એવો છે કે સદર અબ્દુલ

રહેમાન હમા અને વ્યાજની ચુકવણી કરવામાં નિષ્ફળ ગયો અને/અથવા બેદરકાર રહ્યો, જેના માટે રૂ. ૫૭,૩૯૮/- ની રકમ બાકી નીકળતી હતી. વાદીનો કેસ એવો છે કે જ્યારે આપું વાહન ગીરો મૂકેલું હોય અને અન્ય કોઈ સરકારી લેણાં માટે જો સદર વાહન હરાજીથી વેચવામાં આવે તો વાદી જેવી નાણાકીય સંસ્થાનો પ્રથમ બોજો રહેશે અને તે મુજબ વાદીનો પ્રથમ બોજો છે. તેથી, વાદીનો કેસ એવો છે કે વાદીના લેણાંની ચુકવણી કર્યા પછી જ બાકીની રકમ અન્ય અસુરક્ષિત લેણદારો દ્વારા દાવો કરી શકાય છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, વાદીનો કેસ એવો છે કે વાદી નિગમ સુરક્ષિત લેણદાર હોવાથી સદર રકમ પર તેમનો પ્રથમ બોજો છે. તેથી, વાદીનો કેસ એવો છે કે વાદી સુરક્ષિત લેણદાર તરીકે તેનો પ્રથમ બોજો ધરાવતો હોવા છતાં અને હરાજી વેચાણ દ્વારા મળેલ રકમ મેળવવા માટે હકદાર હોવા છતાં, પ્રતિવાદીઓએ સદર વાહન (ટ્રક નંબર જીટીસી ૪૪૪૯) તારીખ ૨૭/૧૦/૮૪ ના રોજ હરાજી વેચાણથી વેચી દીધું છે અને વાદીને જાણ કર્યા કે ઇશારો કર્યા પગર હરાજી ખરીદનારને કબજો સોંપી દીધો છે. તેથી, વાદીએ તારીખ ૪-૧-૮૮ ના રોજ એડવોકેટ મારફ્ટે કાનૂની નોટિસ આપી હતી જેનું પાલન કરવામાં આવ્યું નથી. તેથી વાદી-નિગમે ફરીથી તારીખ ૮-૭-૮૮ નો પત્ર પાઠવ્યો હતો જેનો પ્રતિવાદીએ તારીખ ૧૧-૭-૮૮ ના રોજ અસ્પષ્ટ રીતે જવાબ આપ્યો હતો. તેથી, વાદી દ્વારા તારીખ ૨૫-૮-૮૮ ની વૈધાનિક નોટિસ જારી કરવામાં આવી છે જેનું પણ પાલન કરવામાં આવ્યું નથી અને તેથી, આ દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો છે. વૈધાનિક નોટિસ આંક ૨૭ પર આંક ૩ ની ચાદી સાથે રજૂ કરવામાં આવી છે.

૪. પ્રતિવાદીઓએ આંક ૧૫ પર તેમનો લેખિત જવાબ દાખલ કરીને દવાનો પ્રતિકાર કર્યો છે. અન્ય બાબતોની સાથે એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે દાવો ટકવા પાત્ર નથી. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે પ્રતિવાદીને અબ્દુલરેહમાન અબ્દુલમજિદ મલેકને વાદી દ્વારા આપવામાં આવેલી લોન અથવા એડવાન્સિસ અને વાહન નંબર

જીટીસી જજલ ના સંદર્ભમાં ઊભા કરાયેલા ગીરો બોજા સાથે કોઈ લેવાદેવા નથી. પ્રતિવાદીઓનો કેસ એવો છે કે પ્રતિવાદીઓએ વૈધાનિક સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને કાર્યવાહી કરી છે અને જેના માટે વાહનના હરાજી વેચાણ સમયે વાંધાઓ આમંત્રિત કરવા છતાં, કોઈ વાંધા રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા. તેથી એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે દાવો રદ કરવા પાત્ર છે. પ્રતિવાદીઓએ આંક ૧૭ ની યાદી સાથે દસ્તાવેજો પણ રજૂ કર્યા છે જેમાં અન્ય બાબતોની સાથે વાદીના એડવોકેટને સંબોધાયેલ તારીખ ૩૦/૯/૮૮ નો પત્ર આંક ૩૧ પર, હરાજી વેચાણનો મૂળ હુકમ તારીખ ૭-૧૧-૮૭ અને વેચાણ પ્રમાણપત્ર આંક ૩૩ પર શામેલ છે.

૫. પ્લીડિંગ્સ અને પરસ્પરની રજૂઆતોના આધારે, ટ્રાયલ કોર્ટ આંક ૨૨ પર નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઘડ્યા છે:

૧. શું વાદી સાબિત કરે છે કે વાદીએ એક અબ્દુલરેહમાન મહેરાને ટ્રક ખરીદવા માટે લોન આપી હતી અને તે વાદી પાસે આક્ષેપ કર્યા મુજબ ગીરો મૂકવામાં આવી હતી?

૨. શું વાદી સાબિત કરે છે કે વાદી સદર ટ્રક નંબર જીટીસી જજલના હરાજી વેચાણમાંથી મળેલા રૂ. ૧૭,૧૦૧/- વસૂલ કરવા માટે હકદાર છે?

૩. શું વાદી સાબિત કરે છે કે વાદીનો પ્રથમ બોજો છે અને તેથી પ્રતિવાદી નંબર ૩ દ્વારા હરાજી વેચાણમાંથી મળેલ રકમ આક્ષેપ કર્યા મુજબ વસૂલ કરવાનો વાદીને અગ્રતા કે અધિકાર છે?

૪. શો હુકમ અને હુકમનામું?

૬. રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે, ટ્રાયલ કોર્ટે મુદ્દાઓનો જવાબ નીચે મુજબ આપ્યો છે:

૧. હકારાત્મકમાં.

૨. નકારાત્મકમાં.

૩. નકારાત્મકમાં.

૪. આખરી હુકમ મુજબ.

૭. અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી આર.ડી. દવે અને સામાવાળાઓના વિદ્વાન એ.જી.પી. શ્રી સોહમ જોશીને વિડિયો-કોન્ફરન્સિંગ દ્વારા વિગતવાર સાંભળવામાં આવ્યા.

૮. વર્તમાન અપીલના નિર્ણય માટે નીચેના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે:

૧. શું ટ્રાયલ કોર્ટે વાદીના એ વલણને નકારી કાઢીને કે તે પ્રશ્નવાળા ટૂંકના હરાજ વેચાણમાંથી પ્રાપ્ત થયેલા રૂ. ૧૭,૧૦૧/- વસૂલ કરવા માટે હકદાર છે, તથ્યો અને કાયદામાં ગંભીર ભૂલ કરી છે?

૨. શું ટ્રાયલ કોર્ટે એવું ઠરાવવામાં તથ્યો અને કાયદાની ગંભીર ભૂલ કરી છે કે વાદીનો પ્રથમ બોજો અથવા રકમ વસૂલ કરવાનો અગ્રતા કે અધિકાર છે?

૩. શું ટ્રાયલ કોર્ટે આક્ષેપિત હુકમ અને હુકમનામું પસાર કરીને, દાવો રદ કરવામાં તથ્યો અને કાયદાની ગંભીર ભૂલ કરી છે?

૯. નીચે આપેલા કારણોસર, ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ પર મારું તારણ નીચે મુજબ છે:

૧. નકારાત્મકમાં.

૨. નકારાત્મકમાં.

૩. આખરી હુકમ મુજબ.

કારણો

૧૦. મુદ્દા નંબર ૧ અને ૨: કારણ કે તથ્યો અને સંજોગો આ બંને મુદ્દાઓ સાથે પરસ્પર સંબંધિત છે, તેથી બંનેની સાથે ચર્ચા કરવામાં આવી છે.

૧૧. અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી આર.ડી. દવેએ ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે પ્રશ્નવાળો ટ્રક અહીંના અપીલકર્તા પાસે ગીરો મૂકવામાં આવ્યો હતો કારણ કે અપીલકર્તાએ તેના માલિકને લોન આપી હતી. તેમના જણાવ્યા મુજબ, નિગમને તેના લેણાંની વસૂલાતનો અગ્રતાનો અધિકાર છે કારણ કે ટ્રક તેની પાસે ગીરો મૂકેલો હતો અને નિગમ સુરક્ષિત લેણદાર છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે બાકી રકમના સમયગાળા દરમિયાન અને નિગમ રકમ વસૂલ કરી શકે તે પહેલાં, કરવેરા માટે આર.ટી.ઓ. દ્વારા ટ્રક જપ્ત કરવામાં આવ્યો હતો અને તેની હરાજી કરવામાં આવી હતી. વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી દવેએ એવું પણ સબમિટ કર્યું હતું કે રાજ્ય સરકારે નિગમને રકમ પૂર્વ-ચૂકવણી કરવી જોઈતી હતી કારણ કે નિગમ સુરક્ષિત લેણદાર છે. એવું પણ સબમિટ કરવામાં આવ્યું છે કે નિગમે નોટિસ મોકલી હતી પરંતુ રાજ્ય સરકારે તેનું પાલન કર્યું નથી. પક્ષકારોના પ્લીડિંગ્સ અને તેમાં ઉપસ્થિત કરાયેલા મુદ્દાઓનો સંદર્ભ આપતાં, તેમણે સબમિટ કર્યું હતું કે સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૧ ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લેતાં, નિગમ સુરક્ષિત લેણદાર હોવાથી સરકારી લેણાં અથવા ટેક્સ કરતાં અગ્રતા ધરાવે છે. બોમ્બે લેન્ડ એક્ટ અને મોટર વહિકલ ટેક્સ એક્ટનો સંદર્ભ આપતાં, તેમણે સબમિટ કર્યું હતું કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે વાદી-અપીલકર્તા વિરુદ્ધ દાવો રદ કરીને તથ્યો અને કાયદાની

ગંભીર ભૂલ કરી છે. નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખતાં, તેમણે ટ્રાયલ કોર્ટના આક્ષેપિત ચુકાદા અને હુકમને રદબાતલ કરવા અને વાદી-અપીલકર્તાની તરફેણમાં હુકમનામું પસાર કરવા વિનંતી કરી છે. તેમણે નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે:

(૧) બરોડા સિટી કો-ઓપરેટિવ બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ (ધી) સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત અને અન્ય, ૨૦૧૦ (૨) જી.એલ.એચ. પરપ માં રિપોર્ટ થયેલ;

(૨) એસેટ રિકન્સ્ટ્રક્શન કંપની (ઇન્ડિયા) લિમિટેડ વિરુદ્ધ કમિશનર ઓફ ઇન્કમ ટેક્સ રેન્જ- ૪ અને અન્ય, ૨૦૧૨ (૧) જી.એલ.આર. ૨૧૪ માં રિપોર્ટ થયેલ.

૧૨. આનાથી વિપરીત , વિદ્વાન એ.જી.પી. શ્રી સોહમ જોશીએ ટ્રાયલ કોર્ટના આક્ષેપિત ચુકાદા અને હુકમનામાનું સમર્થન કર્યું છે. તેમણે સબમિટ કર્યું છે કે ગુજરાત પબ્લિક મનીઝ (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૯ અનુસાર, નિગમને લેણાં પર કોઈ પ્રાથમિકતા નથી. તેમણે એવું પણ સબમિટ કર્યું છે કે કરવેરાની બાકી રકમ પર સરકારની પ્રાથમિકતા છે અને તેથી, રાજ્ય સરકારની પ્રાથમિકતા અંગે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલું અવલોકન યોગ્ય છે. તેમણે એવું પણ સબમિટ કર્યું છે કે વાહન આર.ટી.ઓ. દ્વારા જમ કરવામાં આવ્યું હતું અને ટૂકની હરાજી કરતા પહેલાં યોગ્ય પ્રક્રિયા અપનાવવામાં આવી હતી અને સદર કાર્યવાહીમાં વાદી-અપીલકર્તાને જાણ કરવામાં આવી હતી છતાં તેમણે હાજર રહેવાનું પસંદ કર્યું ન હતું. વિદ્વાન એ.જી.પી.એ વધુમાં સબમિટ કર્યું કે હરાજી પહેલાં જાહેર નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી, પરંતુ વાદી-અપીલકર્તાએ તેના વિશે કોઈ વાંધો ફાઇલ કરવાનું પસંદ કર્યું નથી. તેમણે સબમિટ કર્યું છે કે આવી નોટિસ પ્રકાશિત કર્યા પછી, વાહનની હરાજી કરવામાં આવી હતી અને તેથી, વાદી-અપીલકર્તાનું વલણ ટકી શકે તેમ નથી. તેમણે એવું પણ સબમિટ કર્યું છે કે નિગમ પાસે તેના લેણાં વસૂલ કરવા માટે અન્ય વિકલ્પો છે. મોટર વહિકલ્સ એક્ટ મુજબ, સરકાર પાસે ટેક્સની વસૂલાત માટે તેની હરાજી કરવાની સત્તા છે. તેમણે એવું

પણ સબમિટ કર્યું છે કે વાદી-અપીલકર્તાએ વાહન જમ કર્યું ન હતું અને તેથી તેણે તેનો અધિકાર જતો કર્યો છે. તેમણે સબમિટ કર્યું છે કે મોટર વહિકલ્સ એક્ટ એ કેન્દ્રીય કાયદો છે અને ગુજરાત વહિકલ્સ રૂલ્સ છે જે જોગવાઈ કરે છે કે ટેક્સ પર સરકારનો પ્રથમ બોજો/પ્રાથમિકતા હોવી જોઈએ અને તે વાહનને વેચી શકે છે અને ટેક્સ વસૂલ કરી શકાય છે. તેમણે ગુજરાત વહિકલ્સ ટેક્સ એક્ટ (કલમ ૧૨એ થી ૧૨સી) નો સંદર્ભ આપ્યો છે. નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખીને, તેમણે સબમિટ કર્યું છે કે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કોઈ ગેરકાયદેસરતા આચરવામાં આવી ન હોવાથી, વર્તમાન અપીલ ખર્ચ સાથે રદ કરવામાં આવે. તેમણે નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે:

- (૧) દેના બેંક વિરુદ્ધ ભીખાભાઈ પ્રભુદાસ પારેખ એન્ડ કંપની અને અન્ય, (૨૦૦૦) ૫ એસસીસી ૬૯૪ માં રિપોર્ટ થયેલ;
- (૨) સેન્ટ્રલ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ કેરળ અને અન્ય, (૨૦૦૯) ૪ એસસીસી ૯૪ માં રિપોર્ટ થયેલ;
- (૩) એમ્પ્લોઈઝ પ્રોવિડન્ટ ફંડ કમિશનર વિરુદ્ધ ઓ.એલ. ઓફ એસકે ફાર્માસ્યુટિકલ્સ લિમિટેડ, ૨૦૧૧ (૫) જી.એલ.આર. ૩૭૩૯ માં રિપોર્ટ થયેલ;
- (૪) સ્પિસ રિબન્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ અને અન્ય વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્ય, (૨૦૧૯) ૪ એસસીસી ૧૭ માં રિપોર્ટ થયેલ;

૧૩. પ્રત્યુત્તરમાં, અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટ શ્રી દવેએ સબમિટ કર્યું છે કે વિદ્વાન એ.જી.પી. દ્વારા રાજ્ય સરકાર વતી કરવામાં આવેલી રજૂઆતો કાયદાની દ્રષ્ટિએ ટકી શકે તેમ નથી અને મોટર વહિકલ્સ એક્ટ, ૧૯૮૮ માં રાજ્ય સરકારના પૂર્વ બોજા અંગે આવી કોઈ જોગવાઈ કરવામાં આવી ન હોવાથી, તેમણે સબમિટ કર્યું છે કે પ્રશ્નવાળા વાહનની હરાજી કરવામાં રાજ્ય સરકાર દ્વારા કરવામાં આવેલી કામગીરી મોટર વહિકલ્સ એક્ટ

હેઠળ નથી. તેમણે એવું પણ જણાવ્યું છે કે સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૧ એ કેન્દ્રીય કાયદો છે જ્યારે રાજ્ય સરકાર દ્વારા બનાવવામાં આવેલા મોટર વહિકલ્સ રૂલ્સ એ રાજ્યના નિયમો છે. તેમના જણાવ્યા મુજબ, ગુજરાત પબ્લિક મનીઝ (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૯ એ માત્ર પ્રક્રિયાત્મક કાયદો છે જ્યારે કલમ ૨૯ હેઠળ સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૧ ને સદર ટેક્સ વસૂલ કરવાના સરકારના અધિકાર પર પ્રાથમિકતા મળે છે. તેમના જણાવ્યા મુજબ, સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૧ ની કલમ ૪૫ ઓવર-રાઈડિંગ અસર પ્રદાન કરે છે. તેમણે વધુમાં સબમિટ કર્યું કે ગુજરાત સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન સુરક્ષિત લેણદાર તરીકે પ્રાથમિકતા ધરાવે છે.

૧૪. બરોડા સિટી કો-ઓપરેટિવ બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ (ધી) સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, જેમાં વિવિધ ચુકાદાઓનો સંદર્ભ આપ્યા પછી, ડિવિઝન બેંચે પેરા-૧૬, ૧૭ અને ૧૮ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે:

"૧૬. ઉપર ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓ પરથી એ સ્પષ્ટ થશે કે:

૨. રાજ્યને ચૂકવવાપાત્ર કરવેરાની બાકી રકમ અસુરક્ષિત દેવા પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે.

૩. જો કાયદા હેઠળ પ્રાથમિકતાના માધ્યમથી પ્રથમ બોજો દાવો કરવામાં આવ્યો ન હોય, તો સદર સિદ્ધાંત લાગુ પડતો નથી.

૪. સામાન્ય રીતે, રાજ્યના પ્રથમ બોજા/પ્રાથમિકતાનો સિદ્ધાંત ખાનગી દેવા પર પ્રબળ રહેશે જે અસુરક્ષિત દેવું છે.

૫. સામાન્ય ક્રમમાં, પ્રથમ બોજા/પ્રાથમિકતાનો સિદ્ધાંત સુરક્ષિત દેવા પર પ્રબળ રહી શકે નહીં, પરંતુ જો સુરક્ષિત દેવા પર રાજ્યનો પ્રથમ બોજો હોય, બંને

દેવા સમાન હોવાને કારણે, રાજ્ય સુરક્ષિત દેવા પર પણ પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે, અને

૬. સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટ હેઠળના સુરક્ષિત દેવા અથવા આર.ડી.ડી.બી. એક્ટ હેઠળના દેવાનો કોઈ પ્રથમ બોજો નથી, અને તેથી, જો કાયદા હેઠળ કરવામાં આવે તો તે રાજ્યના પ્રથમ બોજા/પ્રાથમિકતાના દાવા સાથે સ્પર્ધા કરી શકતા નથી.

૧૭. કાયદાની ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ, અદાલતો દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાઓ અને અગાઉના ફકરાઓમાં અમારા દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનોને ધ્યાનમાં રાખીને, અમારે આ કેસમાં એ નક્કી કરવાનું રહેશે કે શું રાજ્ય ગુજરાત સેલ્સ ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૬૯ ની કલમ ૪૭એ હેઠળના તેના કરવેરાના લેણાં અને ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ડિસ્પ્યુટ્સ એક્ટ, ૧૯૪૭ ની કલમ ૩૩સી હેઠળના કામદારોના લેણાં, બી.એલ.આર. કોડની કલમ ૧૩૭ હેઠળ જમીન મહેસૂલની બાકી રકમ તરીકે વસૂલ કરી શકે છે કે કેમ.

૧૮. વર્તમાન કેસમાં, જેવું કે અમે નોંધ્યું છે કે કલમ ૧૩૭ ને શૂન્ય/રદબાતલ જાહેર કરવામાં આવી છે, અમે ઠરાવીએ છીએ કે રાજ્ય સરકાર બી.એલ.આર. કોડની કલમ ૧૩૭ હેઠળ લેણાં વસૂલ કરી શકતી નથી".

૧૫. એસેટ રિકન્સ્ટ્રક્શન કંપની (ઇન્ડિયા) લિમિટેડ વિરુદ્ધ કમિશનર ઓફ ઇન્કમ ટેક્સ રેન્જ- ૪ અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, જેમાં બરોડા સિટી કો-ઓપરેટિવ બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ (ધી) સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત અને અન્ય, ૨૦૧૦ (૨) જી.એલ.એચ. પરપ માં રિપોર્ટ થયેલ ઉપરોક્ત નિર્ણયનો પેરા-૧૦ માં સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે, જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૧૦. આવકવેરા કાયદાની કલમ ૨૮૧ ના સંબંધમાં મુખ્ય રજૂઆત સાથે આપણે વ્યવહાર કરીએ તે પહેલાં, જે કદાચ એકમાત્ર રજૂઆત છે જેની સાથે વ્યવહાર કરવાની જરૂર છે, અમે બેંકોના દેવા પર સરકારના લેણાંની પ્રાથમિકતા સંબંધિત કાયદાની સ્થિતિને પુનરાવર્તિત કરી શકીએ છીએ, જે દેવાદાર દ્વારા ગીરો ઊભો કરીને સુરક્ષિત કરવામાં આવ્યા છે. સરકારના લેણાંની પ્રાથમિકતા સંબંધિત પ્રશ્ન સમયાંતરે સર્વોચ્ચ અદાલત અને અન્ય વડી અદાલતો સમક્ષ વિચારણા માટે આવ્યો હતો. સર્વોચ્ચ અદાલતના જુદા જુદા નિર્ણયોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટની ડિવિઝન બેંચે બરોડા સિટી કો-ઓપરેટિવ બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત, ૨૦૧૦ (૩) જી.એલ.આર. ૨૧૩૨ : ૨૦૧૦ (૨) જી.એલ.એચ. પરપ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું હતું:

"૧૬. ઉપર ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓ પરથી એ સ્પષ્ટ થશે કે

(એ) રાજ્યને ચૂકવવાપાત્ર કરવેરાની બાકી રકમ અસુરક્ષિત દેવા પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે.

(બી) જો કાયદા હેઠળ પ્રાથમિકતાના માધ્યમથી પ્રથમ બોજો દાવો કરવામાં આવ્યો ન હોય, તો સદર સિદ્ધાંત લાગુ પડતો નથી.

(સી) સામાન્ય રીતે, રાજ્યના પ્રથમ બોજા/પ્રાથમિકતાનો સિદ્ધાંત ખાનગી દેવા પર પ્રબળ રહેશે જે અસુરક્ષિત દેવું છે.

(ડી) સામાન્ય ક્રમમાં, પ્રથમ બોજા/પ્રાથમિકતાનો સિદ્ધાંત સુરક્ષિત દેવા પર પ્રબળ રહી શકે નહીં, પરંતુ જો સુરક્ષિત દેવા પર રાજ્યનો પ્રથમ બોજો હોય, બંને દેવા સમાન હોવાને કારણે, રાજ્ય સુરક્ષિત દેવા પર પણ પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે, અને

(ઈ) સિક્યુરિટાઈઝેશન એક્ટ હેઠળના સુરક્ષિત દેવા અથવા આરડીડીબી એક્ટ હેઠળના દેવાનો કોઈ પ્રથમ બોજો નથી અને તેથી કાયદા હેઠળ કરવામાં આવે તો

તે રાજ્યના પ્રથમ બોજા/પ્રાથમિકતાના દાવા સાથે સ્પર્ધા કરી શકતા નથી."

૩૩. સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ હેઠળ સુરક્ષિત લેણદારના સુરક્ષિત દેવા પર સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ ડિપાર્ટમેન્ટ પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે કે કેમ તે ચોક્કસ પ્રશ્ન પણ વિવિધ વડી અદાલતો અને સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ વિચારણા માટે આવ્યો હતો. મદ્રાસ હાઇકોર્ટની કુલ બેંચે યુટીઆઇ બેંક લિમિટેડ વિરુદ્ધ ધી ડેપ્યુટી કમિશનર ઓફ સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ, ચેન્નઈ II ડિવિઝન, ૨૦૦૭ (૧) લો વીકલી, ૫૦ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ, ૧૯૪૪, કસ્ટમ્સ એક્ટ, ૧૯૬૨ અને સરફેસી એક્ટ, ૨૦૦૨ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે વિચારણા કરી હતી કે શું કાઉન્સ ડેટ્સ –સરકારી લેણાં, જેના માટે કાયદા હેઠળ કોઈ પ્રાથમિકતા કે બોજો ઊભો કરવામાં આવ્યો નથી, તે સુરક્ષિત લેણદારો પર અગ્રતા ધરાવવો જોઈએ કે નહીં. સદર કેસની હકીકતોને ધ્યાનમાં લેતાં કે યુટીઆઇ બેંકે સરફેસી એક્ટની કલમ ૧૩(૪) હેઠળ મિલકતનો કબજો લીધો હતો અને અન્ય કાયદાઓ હેઠળ જોગવાઈ કર્યા મુજબ પ્રથમ બોજાનો દાવો કરવા માટે સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ અથવા કસ્ટમ્સ એક્ટ હેઠળ કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈઓ નથી તે નોંધ્યા પછી, કુલ બેંચે ઠરાવ્યું હતું કે સામાન્ય રીતે સરકારને ચૂકવવાપાત્ર લેણાં એટલે કે ટેક્સ, ડ્યુટી વગેરે (કાઉન્સ ડેટ્સ) સામાન્ય દેવા પર પ્રાથમિકતા મેળવે છે; માત્ર જ્યારે કાયદામાં મિલકત પર પ્રથમ બોજાનો દાવો કરતી ચોક્કસ જોગવાઈ હોય, ત્યારે જ કાઉન્સ ડેટ અન્ય લોકોના દાવા પર પ્રાથમિકતા મેળવવા માટે હકદાર બને છે. પ્રથમ બોજાનો દાવો કરવા માટે આવી કોઈ જોગવાઈના અભાવે, સરકાર સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ હેઠળ સરફેસી એક્ટ, ૨૦૦૨ હેઠળના સુરક્ષિત લેણદારના દાવા પર અગ્રતાનો દાવો કરી શકે નહીં.

૩૪. આવો જ પ્રશ્ન સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા વિરુદ્ધ સિકોમ લિમિટેડ, (૨૦૦૯) ૨ એસસીસી ૧૨૧ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં વિચારણા માટે આવ્યો હતો. સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ ની જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી, સર્વોચ્ચ અદાલતે સુરક્ષિત દેવા પર પ્રથમ બોજો ધરાવવાના સરકારના દાવાને ફગાવી દીધો છે.

૩૫. આ જ મુદ્દો આ કોર્ટની ડિવિઝન બેંચ સમક્ષ કોટક મહિન્દ્રા બેંક વિરુદ્ધ ડિસ્ટ્રિક્ટ મેજિસ્ટ્રેટ, ૨૦૧૧ (૧) જી.એલ.આર. ૧૮ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં પણ વિચારણા માટે આવ્યો હતો. સદર કેસમાં, સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ, ૧૯૪૪ હેઠળની કાર્યવાહી ૨૪.૨.૧૯૮૭ અને ૨૬.૨.૧૯૯૧ ના રોજ શરૂ કરવામાં આવી હતી જ્યારે સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ રૂલ્સ, ૧૯૪૪ ના નિયમ ૧૭૩ક્યુ(૨) અને નિયમ ૨૧૧ અમલમાં હતા. જે સમયે જમીનો પ્રથમ હુકમ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો, તે સમયે સત્તાધિકારી પાસે જમીન, મકાન, પ્લાન્ટ, મશીનરી વગેરે જપ્ત કરવાની નિયમ ૧૭૩ક્યુ(૨) હેઠળ હકુમત હતી. સદર હુકમ રદ કરવામાં આવ્યો હતો અને નવેસરથી નિર્ણય માટે પરત મોકલવામાં આવ્યો હતો. આખરી હુકમ ૨૫.૨.૨૦૦૬ ના રોજ પસાર કરવામાં આવ્યો હતો, આ સમય સુધીમાં નિયમ ૧૭૩ક્યુ(૨) અને નિયમ ૨૧૧ બંને રદ થઈ ગયા હતા. સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ રૂલ્સ, ૨૦૦૧ ના નિયમ ૨૮ સહિત સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ એક્ટ, ૧૯૪૪, સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ રૂલ્સ, ૧૯૪૪ અને સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ રૂલ્સ, ૨૦૦૧ ની વિવિધ જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી, જે જમી પર કેન્દ્ર સરકારમાં નિહિત થવાની મિલકત સંબંધિત હતી, અને વડી અદાલતો તથા સર્વોચ્ચ અદાલતના વિવિધ નિર્ણયોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટે ઠરાવ્યું કે કેન્દ્ર સરકારનો એક્સાઇઝ અને કસ્ટમ્સ ડિપાર્ટમેન્ટ સરફેસી એક્ટ

હેઠળ ઊભા કરાયેલા સુરક્ષિત લેણદારના સુરક્ષિત દેવા પર કોઈ પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે નહીં."

અન્ય નિર્ણયો પર વિચારણા કરતી વખતે, કોર્ટે પેરા-૧૧ માં નીચે મુજબ પણ અવલોકન કર્યું છે:

"૧૧. જો કાયદા હેઠળ રાજ્ય પાસે પ્રથમ બોજો ઊભો કરવામાં આવ્યો હોય, તો મિલકત પર સુરક્ષિત હિત ધરાવતો સુરક્ષિત લેણદાર પણ કોઈ અધિકારનો દાવો કરી શકતો નથી, કારણ કે આવી મિલકત પર રાજ્યનો પ્રથમ બોજો છે. પરંતુ વર્તમાન કેસમાં આવશ્યકતા નથી કારણ કે આવકવેરા કાયદા હેઠળ મિલકત પર પ્રથમ બોજો ઊભો કરતી કોઈ જોગવાઈના અભાવે આવા મુદ્દાઓ નક્કી કરવા જરૂરી નથી. આવકવેરા કાયદા હેઠળ આવી કોઈ જોગવાઈ મૂકવામાં આવી નથી, જેના હેઠળ આવકવેરા વિભાગ સુરક્ષિત લેણદાર પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે".

"જો કાયદા હેઠળ રાજ્ય પાસે પ્રથમ બોજો ઊભો કરવામાં આવ્યો હોય, તો મિલકત પર સુરક્ષિત હિત ધરાવતો સુરક્ષિત લેણદાર પણ કોઈ અધિકારનો દાવો કરી શકતો નથી, કારણ કે આવી મિલકત પર રાજ્યનો પ્રથમ બોજો છે".

સદર ચુકાદાના પેરા-૧૯ અને ૨૦ નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૧૯. આમ, ટેક્સ રિકવરી ઓફિસર-II, સદર, નાગપુર વિરુદ્ધ ગંગાધર વિશ્વનાથ રાનાડે (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદા પરથી શું તારણ કાઢી શકાય

છે તે એ છે કે જો વિભાગને માલૂમ પડે કે કરદાતાની મિલકત તેના દ્વારા મહેસૂલને છેતરવાના ઈરાદાથી ત્રીજા પક્ષકારને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી છે, તો તેણે આવકવેરા કાયદાની બીજી અનુસૂચિના નિયમ ૧૧(૬) હેઠળ દાવો દાખલ કરવો પડશે જેથી કાયદાની કલમ ૨૮૧ હેઠળ ટ્રાન્સફરને રદબાતલ જાહેર કરાવી શકાય.

૨૦. તેથી, વિભાગના વિદ્વાન વકીલની આ દલીલ કે સામાવાળા નં. ૨ દ્વારા નાણાકીય સંસ્થાઓની તરફેણમાં કરાયેલ બોજો કે ટ્રાન્સફર શૂન્ય ગણાય, તે સ્વીકારવી અમારા માટે મુશ્કેલ છે."

૧૬. દેના બેંક વિરુદ્ધ ભીખાભાઈ પ્રભુદાસ પારેખ એન્ડ કંપની અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, મામલેદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા-૮ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"સરકારી દેવાની પ્રાથમિકતાનો સિદ્ધાંત આવશ્યકતા અને જાહેર નીતિના નિયમ પર આધારિત છે. રાજ્યના દેવાની પ્રાથમિકતાના દાવા માટેનું મૂળભૂત સમર્થન એ સુવિદિત સિદ્ધાંત પર રહેલું છે કે રાજ્ય કરવેરા દ્વારા નાણાં એકત્રિત કરવા માટે હકદાર છે કારણ કે જ્યાં સુધી રાજ્યને પૂરતી આવક પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી તે સાર્વભૌમ સરકાર તરીકે કાર્ય કરી શકશે નહીં. સાર્વભૌમ તરીકે, રાજ્ય તેના પ્રાથમિક સરકારી કાર્યો બજાવવા માટે સક્ષમ હોવું જરૂરી છે અને આવા કાર્યો કાર્યક્ષમ રીતે બજાવવા માટે સક્ષમ બનવા માટે, તેની પાસે જરૂરી ભંડોળ હોવું આવશ્યક છે અને આ બાબત રાજ્યને તેના ટેક્સના લેણાં સંબંધિત પ્રાથમિકતાનો દાવો કરવાનો અધિકાર સ્વીકારવાની આવશ્યકતા અને હાપણ પર ભાર મૂકે છે. (જુઓ મેસર્સ બિલ્ડર્સ સપ્લાય કોર્પોરેશન, ઉપરોક્ત). એ જ કેસમાં બંધારણીય બેન્ચે અદાલતોના ન્યાયિક અભિપ્રાયની સર્વસંમતિ નોંધી છે

કે રાજ્યના કરની બાકી રકમ ખાનગી દેવા પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે અને કોમન લો નો આ નિયમ ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ ૩૭૨ (૧) ના અર્થમાં તે સમયે બ્રિટિશ ભારતના પ્રદેશમાં અમલમાં રહેલો કાયદો છે અને તેથી ત્યારપછી પણ અમલમાં રહે છે. જે સિદ્ધાંત પર આ નિયમ આધારિત છે, તે જ સિદ્ધાંત પર પ્રાથમિકતા માત્ર એવા દેવા માટે જ ઉપલબ્ધ રહેશે જે રાજ્યની ફરજિયાત ઉધરાણીની સાર્વભૌમ સત્તાના સંદર્ભમાં પ્રજાજનો દ્વારા કરવામાં આવ્યા હોય અને તે વ્યાપારી સેવાઓ માટેના શુલ્ક અથવા વ્યાપારી વ્યવહારોના પરિણામે રાજ્ય પ્રત્યે પ્રજાજનો દ્વારા લેવાયેલી જવાબદારીઓ સુધી વિસ્તરશે નહીં. ઉપલબ્ધ ન્યાયિક નિર્ણયોની સમીક્ષા કર્યા પછી, તેમના ન્યાયમૂર્તિઓએ કાયદાનો સારાંશ નીચે મુજબ આપ્યો છે :-

૧. ન્યાયિક અભિપ્રાયની સર્વસંમતિ છે કે રાજ્યના કરની બાકી રકમ ખાનગી દેવા પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે.

૨. ક્રાઉન દેવાની પ્રાથમિકતા વિશેનો કોમન લો સિદ્ધાંત જે ૧૮૫૦ પહેલા ભારતીય હાઈકોર્ટો દ્વારા માન્યતા પ્રાપ્ત હતો તે અનુચ્છેદ ૩૭૨ (૧) ના અર્થમાં "અમલમાં રહેલો કાયદો" બનાવે છે અને અમલમાં રહેવાનું ચાલુ રાખે છે.

૩. રાજ્યના દેવાની પ્રાથમિકતાના દાવા માટેનું મૂળભૂત સમર્થન એ આવશ્યકતાનો નિયમ અને રાજ્યને તેના વેરાના લેણાં સંબંધિત પ્રાથમિકતાનો દાવો કરવાનો અધિકાર આપવાનું હાપણ છે.

૪. આ સિદ્ધાંત રાજ્યના લેણાં સંબંધિત દેવા પર લાગુ ન થઈ શકે જો તે નાગરિકો

દ્વારા સામાજિક-આર્થિક ભલા માટે રાજ્ય દ્વારા હાથ ધરવામાં આવતી વ્યાપારી પ્રવૃત્તિઓના સંદર્ભમાં કરારબદ્ધ થયેલ હોય. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, જ્યાં કલ્યાણકારી રાજ્ય એવા વ્યાપારી ક્ષેત્રોમાં પ્રવેશ કરે છે જેને રાજ્યના મૂળભૂત સરકારી કાર્યોનો આવશ્યક અને અભિન્ન અંગ ગણી શકાય નહીં અને આવી વ્યાપારી પ્રવૃત્તિઓમાંથી ઉદ્ભવતા તેના દેવાદારો પાસેથી દેવું વસૂલ કરવા માંગે છે, ત્યાં પ્રાથમિકતાના સિદ્ધાંતની લાગુ પડવાની બાબત વિચારણા માટે ખુલી રહેશે.

૧૭. સેન્ટ્રલ બેંક ઓફ ઈન્ડિયા વિરુદ્ધ કેરળ રાજ્ય અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, મામલેદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા-૧૦૩, ૧૦૪, ૧૦૫, ૧૦૬ અને ૧૦૭ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે:

"૧૦૩. વિશિષ્ટ કલમ અથવા સમગ્ર કાયદાને સુપરસીડિંગ/ઓવર-રાઈડિંગ અસર આપવા માટે સામાન્ય રીતે કાયદામાં 'નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ' - અન્ય જોગવાઈઓ છતાં) સમાવિષ્ટ કરવામાં આવે છે. નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝનું અર્થઘટન કરતી વખતે, કોર્ટે એ શોધવું જરૂરી છે કે ધારાસભ્યોએ કઈ હદ સુધી તેમ કરવાનો ઇરાદો રાખ્યો હતો અને કયા સંદર્ભમાં નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થઘટનનો આ નિયમ કેટલાક નિર્ણયોમાં લાગુ કરવામાં આવ્યો છે.

૧૦૪. પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા [(૧૯૬૪) ૧ SCR ૩૭૧] માં, એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે: (AIR p. ૧૨૬૫, para ૬૮)

"૬૮.અદાલતે માત્ર અર્થઘટન કરવાની કલમો પર જ નહીં પરંતુ સમગ્ર કાયદા પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીને ધારાસભ્યોના ઇરાદાને નિશ્ચિત કરવો જોઈએ; તેણે તે કલમની તુલના કાયદાના અન્ય ભાગો સાથે અને જે પરિપ્રેક્ષ્યમાં અર્થઘટન કરવાની કલમ આવે છે તેની સાથે કરવી જોઈએ".

૧૦૫. "૧૬.... માધવરાવ જીવાજીરાવ સિંધિયા વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા અને અન્ય [(૧૯૭૧) ૧ SCC ૮૫] માં ચીફ જસ્ટિસ હિંદાયતુદ્ધાહે અવલોકન કર્યું હતું કે નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ એ નિઃશંકપણે એક ખૂબ જ પ્રભાવશાળી કલમ છે જેનો હેતુ તે જ કાયદાની અથવા અન્ય કાયદાની અન્ય જોગવાઈઓમાંથી ઉદ્ભવતી દરેક વિચારણાને બાદ કરવાનો છે પરંતુ "તે જ કારણસર આપણે તે જોગવાઈનો અવકાશ સખત રીતે નક્કી કરવો જોઈએ". જ્યારે ઉક્ત કલમ ધરાવતી કલમ કઈ ચોક્કસ જોગવાઈઓને રદબાતલ કરવા માંગે છે તેનો ઉદ્દેશ કરતી નથી પરંતુ સામાન્ય રીતે કાયદાની જોગવાઈઓનો સંદર્ભ આપે છે, ત્યારે એવું માનવાની મંજૂરી નથી કે તે સમગ્ર એક્ટને બાદ કરે છે અને પોતાની મેળે એક અલગ રહે છે. તેથી, કઈ જોગવાઈ તે વર્ણનને અનુકૂળ છે અને કઈ નથી તે નક્કી કરવાના હેતુથી શોધ કરવી પડશે".

૧૦૬. આર.એસ. રઘુનાથ વિરુદ્ધ કર્ણાટક રાજ્ય માં, ત્રણ ન્યાયાધીશોની બેન્ચે અશ્વિની કુમાર ઘોષ વિરુદ્ધ અરબિંદો બોઝ, ડોમિનિયન ઓફ ઈન્ડિયા વિરુદ્ધ શીરીનબાઈ એ. ઈરાની, યુનિયન ઓફ ઈન્ડિયા વિરુદ્ધ જી.એમ. કોકિલ, ચંદાવરકર સીતા રત્ના રાવ વિરુદ્ધ આશાલેતા એસ. ગુરમ ના અગાઉના ચુકાદાઓનો સંદર્ભ આપ્યો અને અવલોકન કર્યું:

"૧૧.....કોઈ વિવાદના કિસ્સામાં જોગવાઈના અમલીકરણ ભાગને ઓવર-રાઈડિંગ અસર આપવા માટે જોગવાઈ સાથે નોન-ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ જોડવામાં આવે છે. પરંતુ નોન-ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ અનિવાર્યપણે અને હંમેશાં કાયદાની સ્પષ્ટ શરતોને કાપી નાખવાની અસર ધરાવતા કાર્યાત્મક ભાગ સાથે સુસંગત હોવો જરૂરી નથી અને જો કાયદાના શબ્દો સ્પષ્ટ હોય અને શબ્દોના સરળ અને વ્યાકરણના નિર્માણ પર સ્પષ્ટ અર્થઘટન માટે સક્ષમ હોય તો નોન-ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ અર્થઘટનને ઘટાડી શકતો નથી અને તેના કાર્યના અવકાશને મર્યાદિત કરી શકતો નથી. આવા કિસ્સાઓમાં નોન-ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝને સમગ્ર સ્થિતિને સ્પષ્ટ કરતા તરીકે વાંચવો પડશે અને ધારાસભ્યો દ્વારા અત્યંત સાવચેતીના ભાગરૂપે કાયદામાં સમાવિષ્ટ કરવામાં આવ્યો હોવાનું સમજવું જોઈએ, વિશિષ્ટ નિયમોની મર્યાદા અને અવકાશને સીમિત કરવાના માર્ગ તરીકે નહીં."

૧૦૭. એ.જી. વરદારાજુલુ વિરુદ્ધ તમિલનાડુ રાજ્ય [(૧૯૯૮) ૪ SCC ૨૩૧] માં, આ કોર્ટે અશ્વિની કુમાર ઘોષના કેસ પર વિશ્વાસ મૂક્યો હતો. 'તમિલનાડુ લેન્ડ રિકોર્મ્સ (ડિક્સેશન ઓફ સિલિંગ ઓન લેન્ડ) એક્ટ, ૧૯૬૧' ની કલમ ૨૧-A માં સમાવિષ્ટ નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝનું અર્થઘટન કરતી વખતે કોર્ટે ઠરાવ્યું હતું :-

"૧૬. એ સુસ્થાપિત છે કે નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ સાથે કામ કરતી વખતે, જેના હેઠળ ધારાસભ્યો કોઈ કલમને બીજી જોગવાઈ પર ઓવરરાઈડિંગ અસર આપવા માંગે છે, અદાલતે તે શોધવાનો પ્રયાસ કરવો જોઈએ કે ધારાસભ્યોએ એક જોગવાઈને બીજી જોગવાઈ પર કઈ હદ સુધી ઓવરરાઈડિંગ અસર આપવાનો

ઘરાદો રાખ્યો હતો. આ સંદર્ભમાં ધારાસભ્યોનો આવો ઘરાદો કલમના અમલીકરણ ભાગ પરથી એકત્રિત કરવાનો રહેશે. અશ્વિની કુમાર ઘોષ વિરુદ્ધ અરબિંદો બોઝમાં ન્યાયમૂર્તિ પતંજલિ શાસ્ત્રીએ અવલોકન કર્યું હતું:

"૨૭.કાયદાનો અમલીકરણ ભાગ, જ્યાં તે સ્પષ્ટ હોય, ત્યાં નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝને નિયંત્રિત કરતો ગણવો જોઈએ જ્યાં બંનેને એકસાથે સુસંગત રીતે વાંચી શકાતા નથી;"

આ ચુકાદામાં, દેના બેંક વિરુદ્ધ ભીખાભાઈ પ્રભુદાસ પારેખ એન્ડ કંપની અને અન્ય (ઉપરોક્ત) ના કેસનો પેરા-૧૧૯ માં સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે, જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૧૧૯. દેના બેંક વિરુદ્ધ ભીખાભાઈ પ્રભુદાસ પારેખ એન્ડ કંપની અને અન્ય [(૨૦૦૦) ૫ SCC ૬૯૪] માં, કોર્ટે આ વિષય પરના કેસ લોની સમીક્ષા કરી અને અવલોકન કર્યું:

"૮. સરકારી દેવાની પ્રાથમિકતાનો સિદ્ધાંત આવશ્યકતા અને જાહેર નીતિના નિયમ પર આધારિત છે. રાજ્યના દેવાની પ્રાથમિકતાના દાવા માટેનું મૂળભૂત સમર્થન એ સુવિદિત સિદ્ધાંત પર રહેલું છે કે રાજ્ય કરવેરા દ્વારા નાણાં એકત્રિત કરવા માટે હકદાર છે કારણ કે જ્યાં સુધી રાજ્યને પૂરતી આવક પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી તે સાર્વભૌમ સરકાર તરીકે કાર્ય કરી શકશે નહીં. સાર્વભૌમ તરીકે, રાજ્ય તેના પ્રાથમિક સરકારી કાર્યો બજાવવા માટે સક્ષમ હોવું જરૂરી છે અને આવા કાર્યો કાર્યક્ષમ રીતે બજાવવા માટે સક્ષમ બનવા માટે, તેની પાસે જરૂરી ભંડોળ હોવું આવશ્યક છે અને આ બાબત રાજ્યને તેના ટેક્સના લેણાં સંબંધિત પ્રાથમિકતાનો દાવો કરવાનો અધિકાર સ્વીકારવાની આવશ્યકતા અને હાપણ

પર ભાર મૂકે છે (જુઓ બિલ્ડર્સ સપ્લાય કોર્પોરેશન). એ જ કેસમાં બંધારણીય બેન્ચે અદાલતોના ન્યાયિક અભિપ્રાયની સર્વસંમતિ નોંધી છે કે રાજ્યના કરની બાકી રકમ ખાનગી દેવા પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે અને કમન લો નો આ નિયમ ભારતના બંધારણના અનુચ્છેદ 372(1) ના અર્થમાં તે સમયે બ્રિટિશ ભારતના પ્રદેશમાં "અમલમાં રહેલો કાયદો" બનાવે છે અને તેથી ત્યારપછી પણ અમલમાં રહે છે. જે સિદ્ધાંત પર આ નિયમ આધારિત છે, તે જ સિદ્ધાંત પર પ્રાથમિકતા માત્ર એવા દેવા માટે જ ઉપલબ્ધ રહેશે જે રાજ્યની ફરજિયાત ઉધરાણીની સાર્વભૌમ સત્તાના સંદર્ભમાં પ્રજાજનો દ્વારા કરવામાં આવ્યા હોય અને તે વ્યાપારી સેવાઓ માટેના શુલ્ક અથવા વ્યાપારી વ્યવહારોના પરિણામે રાજ્ય પ્રત્યે પ્રજાજનો દ્વારા લેવાયેલી જવાબદારીઓ સુધી વિસ્તરશે નહીં. ઉપલબ્ધ ન્યાયિક નિર્ણયોની સમીક્ષા કર્યા પછી તેમના ન્યાયમૂર્તિઓએ કાયદાનો સારાંશ નીચે મુજબ આપ્યો છે:

૧. ન્યાયિક અભિપ્રાયની સર્વસંમતિ છે કે રાજ્યના કરની બાકી રકમ ખાનગી દેવા પર પ્રાથમિકતાનો દાવો કરી શકે છે.

૨. ક્રાઉન દેવાની પ્રાથમિકતા વિશેનો કોમન લો સિદ્ધાંત જે ૧૯૫૦ પહેલા ભારતીય હાઈકોર્ટો દ્વારા માન્યતા પ્રાપ્ત હતો તે અનુચ્છેદ ૩૭૨(૧) ના અર્થમાં "અમલમાં રહેલો કાયદો" બનાવે છે અને અમલમાં રહેવાનું ચાલુ રાખે છે.

૩. રાજ્યના દેવાની પ્રાથમિકતાના દાવા માટેનું મૂળભૂત સમર્થન એ આવશ્યકતાનો નિયમ અને રાજ્યને તેના વેરાના લેણાં સંબંધિત પ્રાથમિકતાનો દાવો કરવાનો અધિકાર આપવાનું ડહાપણ છે.

૪. આ સિદ્ધાંત રાજ્યના લેણાં સંબંધિત દેવા પર લાગુ ન થઈ શકે જો તે નાગરિકો દ્વારા સામાજિક-આર્થિક ભલા માટે રાજ્ય દ્વારા હાથ ધરવામાં આવતી વ્યાપારી પ્રવૃત્તિઓના સંદર્ભમાં કરારબદ્ધ થયેલ હોય. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, જ્યાં કલ્યાણકારી રાજ્ય એવા વ્યાપારી ક્ષેત્રોમાં પ્રવેશ કરે છે જેને રાજ્યના મૂળભૂત સરકારી કાર્યોનો આવશ્યક અને અભિન્ન અંગ ગણી શકાય નહીં અને આવી વ્યાપારી પ્રવૃત્તિઓમાંથી ઉદ્ભવતા તેના દેવાદારો પાસેથી દેવું વસૂલ કરવા માંગે છે, ત્યાં પ્રાથમિકતાના સિદ્ધાંતની લાગુ પડવાની બાબત વિચારણા માટે ખુલ્લી રહેશે."

૧૮. એમ્પ્લોઈઝ પ્રોવિડન્ટ ફંડ કમિશનર વિરુદ્ધ ઓ.એલ. ઓફ એસકે ફાર્માસ્યુટિકલ્સ લિમિટેડ (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં, મામલેદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા ૩૬, ૩૮ અને ૪૦ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે:

"૩૬. શ્રી ગૌરવ અગ્રવાલની આ દલીલ કે પછીના કાયદા એટલે કે કંપનીઝ એક્ટની કલમ ૫૨૯ A(૧) માં સમાવિષ્ટ નોન ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝ અગાઉના કાયદા એટલે કે EPF એક્ટની કલમ ૧૧(૨) માં સમાવિષ્ટ સમાન કલમ પર પ્રભુત્વ ધરાવવો જોઈએ તે આકર્ષક લાગે છે, પરંતુ જો આ બંને જોગવાઈઓને ધારાસભ્યો દ્વારા તેને ઘડીને હાસલ કરવા માંગતા હેતુઓના પ્રકાશમાં વાંચવામાં આવે, તો વિદ્વાન વકીલ સાથે સંમત થવું શક્ય નથી. અગાઉ નોંધ્યું તેમ, એક્ટ નંબર ૪૦ ઓફ ૧૯૭૩ દ્વારા EPF એક્ટમાં કરવામાં આવેલા સુધારાનો હેતુ માલિક દ્વારા ચૂકવવાપાત્ર લેણાંને સ્થાપનાની મિલકતો પર પ્રથમ બોજા તરીકે ગણવાનો અને અન્ય દેવાની સરખામણીમાં પ્રાથમિકતાના ધોરણે તે વસૂલ થાય તે સુનિશ્ચિત કરવાનો હતો. આની સામે, ૧૯૮૫ માં કંપનીઝ એક્ટમાં કરવામાં આવેલા સુધારાનો હેતુ કંપનીના સુરક્ષિત લેણદારોને તેમના દેવાની વસૂલાત માટે

ઉપલબ્ધ દરેક જામીનગીરી પર કામદારોની તરફેણમાં સમાન ધોરણે (pari passu) બોજો ઉભો કરવાનો છે. કલમ પરલ A ની ભાષામાં એવું કંઈ નથી જે સંકેત આપે કે ધારાસભ્યો કલમ પરલ(૩)(b) અને પરલ A માં વ્યાખ્યાયિત કર્યા મુજબ કામદારોના લેણાં અને સુરક્ષિત લેણદારોને ચૂકવવાપાત્ર દેવા સંબંધિત પ્રથમ બોજો ઉભો કરવા માંગતા હતા".

૩૮. કાયદાઓના અર્થઘટનનો બીજો એક નિયમ એ છે કે જો બે ખાસ કાયદાઓમાં એવી જોગવાઈઓ હોય કે જે તેમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને સર્વોપરી અસર આપે છે, તો અદાલતે બંને કાયદાઓ પાછળના હેતુ અને નીતિ તેમજ સંબંધિત જોગવાઈઓની ભાષા દ્વારા વ્યક્ત કરાયેલા સ્પષ્ટ આશયને ધ્યાનમાં લેવો જરૂરી છે.

૪૦. કુમાઉ મોટર ઓનર્સ યુનિયન લિમિટેડ વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય (૧૯૬૬) ૨ SCR ૧૨૧ ના કેસમાં, ડિફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા રૂલ્સ, ૧૯૬૨ના નિયમ ૧૩૧(૨) (g) અને (i) તથા મોટર વાહનોના કાયદા, ૧૯૩૮ ના પ્રકરણ IV-A ની જોગવાઈઓ વચ્ચે વિરોધાભાસ હતો. મોટર વાહનોના કાયદાની કલમ ૬૮-B એ પ્રકરણ IV-A ની જોગવાઈઓને સર્વોપરી અસર આપી હતી, જ્યારે ડિફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા એક્ટ, ૧૯૬૨ ની કલમ ૪૩ એ ડિફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા રૂલ્સમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓને સર્વોપરી અસર આપી હતી. આ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો હતો કે ડિફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા એક્ટ એ મોટર વાહનોના કાયદા પછીનો હતો અને તેથી, જો કોઈ બાબત વિસંગત હોય, તો પછીના કાયદાની જોગવાઈઓ બહાલ રહેશે. આ અદાલતે બંને કાયદાઓ, એટલે કે ડિફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા એક્ટ અને મોટર વાહનોના કાયદા પાછળના હેતુને પણ ધ્યાનમાં લીધો

હતો અને તે આધારે પણ એવો ચુકાદો આપવામાં આવ્યો હતો કે ડિફેન્સ ઓફ ઇન્ડિયા રૂલ્સમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ મોટર વાહનોના કાયદાની જોગવાઈઓ પર સર્વોપરી અસર ધરાવશે.

૧૯. 'સ્વિસ રિબન્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ અને અન્ય વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા અને અન્ય' (સુપ્રા) ના કિસ્સામાં, જેમાં ફરિયાદી-૪૨ માં મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે:

"૪૨. – નાણાકીય લેણદાર અને – નાણાકીય દેવુંની વ્યાખ્યાનું પરિશીલન કરતાં સ્પષ્ટ થાય છે કે નાણાકીય દેવું એ વ્યાજ સહિતનું, જો હોય તો, એવું દેવું છે કે જે નાણાંના સમય મૂલ્યના અવેજ પેટે ચૂકવવામાં/ધીરવામાં આવ્યું હોય. આ ઉપરાંત, તે કલમ ૫(૮) માં નિર્દિષ્ટ અથવા અન્યથા નિયત કરાયેલ કોઈપણ રીતે ઉછીના લીધેલા કે એકત્રિત કરેલા નાણાં હોઈ શકે છે, કારણ કે કલમ ૫(૮) એ એક સમાવેશી વ્યાખ્યા છે. બીજી બાજુ, – ઓપરેશનલ દેવામાં માલ અથવા સેવાઓના પુરવઠા, જેમાં રોજગારનો પણ સમાવેશ થાય છે, ના સંબંધમાં દાવો, અથવા કોઈપણ કાયદા હેઠળ ઉદ્ભવતી અને સરકાર અથવા કોઈપણ સ્થાનિક સત્તામંડળને ચૂકવવાપાત્ર બાકી લેણાંની ચૂકવણી અંગેના દેવાનો સમાવેશ થાય છે".

૨૦. વિદ્વાન એડવોકેટ દ્વારા અપીલકર્તા વતી ગુજરાત પબ્લિક મનીઝ (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૯ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે, જેથી રાજ્ય સરકાર દ્વારા સદર અધિનિયમ ઘડવાના હેતુઓ અને કારણોના વિવરણનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય જણાય છે.

હેતુઓ અને કારણોનું વિવરણ નીચે મુજબ છે:

"વાણિજ્યિક બેંકો તેમજ રાજ્યની નાણાકીય સંસ્થાઓ જે ઉત્પાદક પ્રયાસો હાથ ધરવા

માટે સમાજના નબળા વર્ગોને નાણાકીય સહાય પૂરી પાડવામાં મહત્વની ભૂમિકા ભજવે છે, તેઓ વિવિધ વિસ્તારોમાં વિવિધ વ્યક્તિઓને ધીરેલા નાણાં વસૂલ કરવાની મુશ્કેલ સમસ્યાનો સામનો કરી રહી છે. સામાન્ય માર્ગ અપનાવવાથી ઘણો સમય લાગે છે. રાજ્ય સરકાર ઉદ્યોગ અને કૃષિ ક્ષેત્રે વિવિધ ક્ષેત્રોમાં ઉત્પાદક પ્રયાસોને પ્રોત્સાહન આપીને રોજગારી વધારવા માટે મોટા પાયે આગળ વધી રહી છે. તેથી સ્વાભાવિક રીતે, રાજ્યના આર્થિક વિકાસ માટે સંસ્થાકીય નાણાકીય સહાયને ઝડપથી ગતિશીલ બનાવવી જરૂરી છે".

૨૦.૧ આમ, ઉપરોક્ત અધિનિયમ ઉદ્યોગ અને કૃષિ ક્ષેત્રે વિવિધ ક્ષેત્રોમાં ઉત્પાદક પ્રયાસોને પ્રોત્સાહિત કરીને રોજગારી વધારવા માટે ધીરવામાં આવેલી રકમની વસૂલાત માટે છે.

૨૦.૨ આમ, આ અધિનિયમ વાહનના ગીરો સામે નાણાકીય સંસ્થા દ્વારા આપવામાં આવેલા એડવાન્સ/ધિરાણ સાથે સંબંધ ધરાવતો નથી. આ તબક્કે અધિનિયમની કલમ ૫ નો સંદર્ભ લેવો પણ પ્રાસંગિક છે જે આ મુજબ છે:

"કલમ ૫: અધિનિયમ બેંકોને અન્ય કોઈપણ કાયદા હેઠળ લેણાં વસૂલ કરતા અટકાવશે નહીં.— કલમ ૩ ના ઉપ-કલમ (૩) ની જોગવાઈઓને આધીન રહીને આ અધિનિયમમાં કંઈ પણ બેંક દ્વારા ખેડૂતને આપવામાં આવેલી નાણાકીય સહાય અથવા ખેડૂત દ્વારા બેંકની તરફેણમાં કોઈપણ જમીન અથવા તેમાં રહેલા હિત પર સર્જિત બોજા કે ગીરોની જામીનગીરી સંબંધિત લેણાંની વસૂલાત કરવાથી અટકાવશે નહીં, જ્યાં આવા લેણાં તત્સમયે અમલમાં હોય તેવા અન્ય કોઈપણ કાયદાની જોગવાઈઓ હેઠળ બેંક દ્વારા વસૂલ કરવાપાત્ર હોય."

૨૦.૩ આમ, આ કલમ પણ એ હકીકતને સ્પષ્ટ કરે છે કે અધિનિયમ નાણાકીય નિગમ દ્વારા કૃષિ માટે આપવામાં આવેલા એડવાન્સ અથવા લોન સંબંધિત છે. તેથી, અપીલકર્તા દ્વારા આ અધિનિયમની જોગવાઈઓ પર મુકાયેલ આધાર અત્રે અપીલકર્તાને મદદરૂપ થતો નથી.

૨૧. પ્રશ્નવાળા ટ્રક પરના ટેક્સની ચૂકવણીની જવાબદારીનો સવાલ છે ત્યાં સુધી, એ નોંધવું યોગ્ય છે કે બોમ્બે એક્ટ નંબર LXV ઓફ ૧૯૫૮, જે હવે ધ ગુજરાત મોટર વ્હીકલ્સ ટેક્સ એક્ટ, ૧૯૫૮ તરીકે ઓળખાય છે, જેમાં સમયાંતરે સુધારા કરવામાં આવ્યા છે, તેની કલમ ૧૨ A, ૧૨ B અને ૧૨ C માં આ મુજબ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે:

"૧૨. આ અધિનિયમ હેઠળ અથવા તે મુજબ બાકી રહેલો અને ચૂકવવામાં ન આવેલો કોઈપણ ટેક્સ, પેનલ્ટી કે વ્યાજ, આ અધિનિયમની અન્ય જોગવાઈઓને આધીન રહીને, જમીન મહેસૂલની બાકી નીકળતી રકમની જેમ જ વસૂલ કરવાપાત્ર રહેશે.

૧૨ A. રાજ્યમાં ઉપયોગમાં લેવાતું અથવા ઉપયોગ માટે રાખવામાં આવેલું કોઈપણ મોટર વાહન, જ્યાં સુધી આ અધિનિયમની જોગવાઈઓ હેઠળ તે દેવું થયા પછી ત્રીસ દિવસથી વધુ સમય સુધી ટેક્સ ચૂકવવાનો બાકી રહે, ત્યાં સુધી ચૂકવવાપાત્ર ટેક્સ, પેનલ્ટી અને વ્યાજ, જો કોઈ હોય તો, ચૂકવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી રાજ્યના કોઈપણ રસ્તા પર વાપરી શકાશે નહીં.

૧૨ B. કલમ ૧૨, ૧૨ A અને ૧૬ ની જોગવાઈઓને બાધ આવ્યા વિના, જ્યાં કોઈપણ વાહનના સંદર્ભમાં આ અધિનિયમ હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ ટેક્સ ચૂકવવામાં આવ્યો નથી, ત્યાં રાજ્ય સરકાર દ્વારા આ અર્થે અધિકૃત કરવામાં આવેલ ૧ [મોટર વાહનના

સહાયક નિરીક્ષકના હોદ્દાથી નીચેના ન હોય તેવા અધિકારી અથવા પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર, તેવા વાહનને જમ અને અટકાયત કરી શકશે અને આ હેતુ માટે, વાહનના યોગ્ય નિભાવ અને સુરક્ષિત કર્ટડી માટે તે જરૂરી સમજે તેવા તમામ પગલાં લઈ શકશે કે કરાવી શકશે, જ્યાં સુધી તે વાહનના સંદર્ભમાં ચૂકવવાપાત્ર ટેક્સ, પેનલ્ટી અને વ્યાજ, જો કોઈ હોય તો, અને વાહનની કર્ટડી અને નિભાવ માટેના ચાર્જીસ ચૂકવવામાં ન આવે:

પરંતુ શરત એ છે કે જો આ અધિનિયમ હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર ટેક્સ એવા વાહનને જમ અથવા અટકાયત કર્યાની તારીખથી ત્રણ મહિનાની મુદતમાં ચૂકવવામાં ન આવે, તો તે વાહન કરવેરા સત્તામંડળ દ્વારા નિયત કરવામાં આવે તેવી રીતે હરાજી દ્વારા વેચવાને પાત્ર રહેશે : પરંતુ વધુમાં શરત એ છે કે જો વાહનની હરાજી કર્યા પછી પણ ચૂકવવાપાત્ર ટેક્સની રકમ સંપૂર્ણપણે વસૂલ ન થાય, તો કરવેરા સત્તામંડળ માટે તેવી વ્યક્તિની માલિકીના અથવા કબ્જા હેઠળના કે નિયંત્રણ હેઠળના અન્ય વાહન અથવા વાહનોને જમ કરવા અથવા અટકાયતમાં લેવા અને નિયત કરવામાં આવે તેવી રીતે હરાજી દ્વારા તેવા વાહન અથવા વાહનોનું વેચાણ કરવા માટે સક્ષમ રહેશે.

૧૨ C. તત્સમયે અમલમાં હોય તેવા કોઈપણ કાયદામાં તદ્દિય કંઈ પણ હોય તેમ છતાં, મોટર વાહનના માલિક અથવા કબ્જો કે નિયંત્રણ ધરાવતી વ્યક્તિ દ્વારા ટેક્સ, વ્યાજ કે પેનલ્ટી પેટે સરકારને ચૂકવવાપાત્ર કોઈપણ રકમ, જેના માટે તે ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે, તે આવી વ્યક્તિ અથવા માલિક અથવા પ્રોપ્રાઇટરની મિલકત પર પ્રથમ બોજો રહેશે.

૨૧.૧ કલમ ૧૨ C માં એક ચોક્કસ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે, જે વર્ષ ૨૦૧૫ માં ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા કરવામાં આવેલા સુધારા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવી હતી, જેના

દ્વારા ટેક્સની વસૂલાત સુધી ઓવર-રાઈડ કરવાની અસર માટે નોન-ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝને વિસ્તૃત કરવામાં આવ્યો છે અને તે જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે રાજ્ય સરકારની તરફેણમાં મિલકત પર પ્રથમ બોજો રહેશે.

૨૧.૨ અપીલકર્તાના વિદ્વાન એડવોકેટે સંબંધિત વ્યક્તિઓને મંજૂર કરવામાં આવેલી લોન માટે ગીરો મૂકવામાં આવેલા વાહન માટેના પ્રથમ બોજા અંગે ધ સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૫ (૧૯૫૧) ની જોગવાઈઓ પર પણ આધાર રાખ્યો છે. અધિનિયમના વ્યાપને સમજવા માટે ધ સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૧ ઘડવાના હેતુઓ અને કારણોના વિવરણનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય છે. હેતુઓ અને કારણોના વિવરણનો સંબંધિત ભાગ નીચે મુજબ છે:

"વાણિજ્યિક બેંકોની સામાન્ય પ્રવૃત્તિઓની બહાર આવતા ઔદ્યોગિક સાહસોને મધ્યમ અને લાંબા ગાળાની ધિરાણ સુવિધા પૂરી પાડવા માટે, ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ફાઈનાન્સ કોર્પોરેશન એક્ટ, ૧૯૪૮ (૧૯૪૮ નો XV) હેઠળ સેન્ટ્રલ ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ફાઈનાન્સ કોર્પોરેશનની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. રાજ્ય સરકારો ઇચ્છે છે કે ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ફાઈનાન્સ કોર્પોરેશનના કામના પૂરક તરીકે રાજ્યોમાં પણ આવા નિગમોની સ્થાપના કરવામાં આવે. આશય એવો છે કે રાજ્યના નિગમો તેમની પ્રવૃત્તિઓને મધ્યમ અને નાના પાયાના ઉદ્યોગોને ધિરાણ આપવા સુધી સીમિત રાખશે અને જેટલું શક્ય હોય તેટલું માત્ર એવા કિસ્સાઓ પર જ વિચાર કરશે જે ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ફાઈનાન્સ કોર્પોરેશનના દાયરાની બહાર છે. આમ, ધ સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટ, ૧૯૫૧ મધ્યમ અને નાના પાયાની ઔદ્યોગિક પ્રવૃત્તિઓને ધિરાણ આપવા માટે ઘડવામાં આવ્યો છે. આમ, સ્ટેટ ફાઈનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટનો વ્યાપ નાના પાયાની નાણાકીય પ્રવૃત્તિની ઔદ્યોગિક પ્રવૃત્તિને ધિરાણ આપવા અંગેનો છે અને તે કોઈપણ વ્યક્તિને આપવામાં આવેલી

લોન/એડવાન્સને આવરી લેતો નથી. તેથી, અપીલકર્તા દ્વારા સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન્સ એક્ટની જોગવાઈઓ પર રાખવામાં આવેલ આધાર કાયદાની નજરમાં ટકી શકે તેમ નથી.”

૨૨. ઉપરોક્ત કાયદાકીય પાસાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, જો આપણે કેસના તથ્યાત્મક પાસાઓ પર વિચાર કરીએ, તો તે સ્પષ્ટપણે બહાર આવે છે કે રાજ્ય સરકાર દ્વારા બાકી ટેક્સની રકમ માટેની વસૂલાતની કાર્યવાહી શરૂ કરવા દરમિયાન, અહીંના અપીલકર્તાએ કાર્યવાહીમાં ભાગ લીધો ન હતો અને વાહનની કાયદા અનુસાર હરાજી કરવામાં આવી હતી. એ સ્વીકાર્ય હકીકત છે કે પ્રશ્નવાળા વાહનો પરનો ટેક્સ વાહનના માલિક દ્વારા ચૂકવવામાં આવ્યો ન હતો, જે માલિક દ્વારા લોન/એડવાન્સ લેવાના હેતુથી વાદી – અપીલકર્તા પાસે ગીરો મુકવામાં આવ્યું હતું. એ પણ અવિવાદિત હકીકત છે કે લેણાં બાકી હતા જેના માટે વાદી-અપીલકર્તાએ કોઈ કાર્યવાહી કરી ન હતી. એ પણ અવિવાદિત હકીકત છે કે ટૂકના માલિકે ટેક્સ ચૂકવ્યો નથી જે વૈધાનિક જવાબદારી છે.

૨૩. એ સુસ્થાપિત છે કે કરવેરાની વસૂલાત માટે સરકારનો અન્ય લોકો પર પ્રાથમિકતાનો અધિકાર રહેશે. સ્વીકૃત હકીકતોને ઉપરોક્ત નિર્ણયોમાં પ્રતિપાદિત સિદ્ધાંતો અને સ્ટેચ્યુટ્સની જોગવાઈઓ, જેમાં સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટ, ૧૯૫૧, અને મોટર વ્હીકલ્સ એક્ટ, ગુજરાત પબ્લિક મનીઝ (રિકવરી ઓફ ડ્યુઝ) એક્ટ, ૧૯૭૯ નો સમાવેશ થાય છે, સાથે રાખીને વિચારતા તે સ્પષ્ટ થાય છે કે સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન એક્ટ, ૧૯૫૧ ની જોગવાઈઓ, જેમાં તેમાં રહેલા નોન-ઓબ્સ્ટેન્ટ કલોઝનો સમાવેશ થાય છે, તે લાગુ પડતી નથી. એ પણ સ્પષ્ટ થાય છે કે સ્ટેટ ફાઇનાન્શિયલ કોર્પોરેશન દ્વારા ટૂકના માલિક પાસેથી લેણાં વસૂલ કરવા માટે કોઈ કાનૂની કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી નથી. એટલું જ નહીં, પરંતુ ટેક્સની વસૂલાત માટે

સરકારી સત્તામંડળ દ્વારા કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી દરમિયાન, નિગમે તેમાં કોઈ ભાગ લીધો ન હતો. એ પણ સુસ્થાપિત છે કે સરકારી કરવેરાની વસૂલાત એ કોઈપણ સંસ્થા સહિતની અન્ય કોઈપણ વ્યક્તિના કોઈપણ દેવા પર સરકારનો પ્રાથમિકતાનો અધિકાર છે. હવે આ કિસ્સામાં, સ્વીકાર્યપણે ટ્રકના માલિકની સરકારને ટેક્સ ચૂકવવાની વૈધાનિક જવાબદારી હતી અને તેમાં નિષ્ફળ જતાં, સરકારી તંત્રને જરૂરી કાનૂની કાર્યવાહી કરીને તેની વસૂલાત કરવાની સત્તા છે, જેમાં જાહેર નોટિસ આપવી અને વાહનની હરાજી કરવાનો સમાવેશ થઈ શકે છે. હવે આ વર્તમાન કિસ્સામાં, સરકારી સત્તામંડળે આ કાનૂની કાર્યવાહીનો ઉપયોગ કર્યો છે અને પ્રશ્નવાળા વાહનની હરાજી કરીને ટેક્સ વસૂલ કર્યો છે જેમાં વર્તમાન અપીલકર્તા એટલે કે મૂળ વાદીએ ભાગ લીધો ન હતો. તેથી, સરકારી સત્તામંડળની કાર્યવાહીને ગેરકાયદેસર ગણાવી શકાય નહીં.

૨૪. અહીં દર્શાવેલ તથ્યાત્મક તેમજ કાનૂની પાસાઓની પરિશીલન કરતાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા કારણો સાથે રાખીને, તે સ્પષ્ટપણે બહાર આવે છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે કેસનો યોગ્ય નિર્ણય કર્યો છે અને વર્તમાન અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરાયેલ દાવો રદ કરવામાં તથ્ય અને કાયદાની કોઈ ભૂલ કરી નથી. વિદ્વાન સીટી સીવીલ કોર્ટ નંબર ૧૬, અમદાવાદ દ્વારા દાવો રદ કરવામાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા આચરવામાં આવી નથી.

૨૫. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, મેં મુદ્દા નંબર ૧ અને ૨ નો નિર્ણય તદનુસાર નકારાત્મક આપ્યો છે.

૨૬. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, તે કાય જેવું સ્પષ્ટ છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે વાદી-અપીલકર્તાની વિરુદ્ધમાં દાવો રદ કરીને તથ્ય અને કાયદાની કોઈ ભૂલ કરી નથી. તેથી,

હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, હું નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરું છું:

હુકમ

વર્તમાન અપીલ રદ કરવામાં આવે છે. સિવિલ સુટ નંબર ૪૬૩૫ ઓફ ૧૯૮૮ માં વિદ્વાન સિટી સિવિલ કોર્ટ, કોર્ટ નંબર ૧૬, અમદાવાદ દ્વારા તારીખ ૨૭.૧૧.૧૯૯૭ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલ આક્ષેપિત ચુકાદો અને હુકમ આથી બહાલ રાખવામાં આવે છે.

ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી.

આ અપીલમાં તદનુસાર હુકમનામું દોરવામાં આવે.

આ ચુકાદા અને હુકમનામાની નકલ સાથે, આર એન્ડ પી સંબંધિત કોર્ટને પરત મોકલવામાં આવે.

(ડૉ. એ. પી. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.